

Найулюбленіші Брати і Сестри у Христі!

2019 рік у Римсько-Католицькій Церкві в Україні був присвячений святості подружжя та сім'ї. Протягом цього року ми мали нагоду задумуватися над величністю подружнього покликання, над тим важливим знаком, яким є кожна сім'я – земна ікона Пресвятої Трійці. 2020 рік буде логічним продовженням попереднього і присвячений покликанню до священницького та богопосвяченого життя, адже саме сім'я є першою школою покликання, тим місцем, де Милосердний Господь пробуджує серця молодих людей, щоб Його наслідували чи на шляху чернечого життя, чи священницького служіння.

Влучно про це сказав святий Йоан Павло II: «Християнські батьки, являючи своїм дітям любов і піклування від наймолодший літ, свідчать їм прикладом і словом про щирі та глибокі стосунки з Богом, закорінені в любові, вірності, молитві і послуху (див. *Lumen gentium*, 35; *Apostolicam actuositatem*, 11). У такий спосіб вони виховують їх до святості та відкривають їхні серця, щоб прийняли голос Доброго Пастиря, який кличе кожну людину, щоб слідувала за Ним і шукала спершу Божого Царства» (Йоан Павло II, Послання на XXX День молитов про покликання).

Особливим покровителем Року молитов про покликання до священницького і богопосвяченого життя буде святий Йоан Павло II. Адже 2020 рік – це сота річниця від його народження (18.05.2020), тому прагнемо подякувати Богу за такий чудовий подарунок Церкві, яким був понтифікат Йоана Павла II. Йому також завдячуємо глибоку теологію покликання, що міститься в його численних посланнях, а також в особистому свідченні, яке він нам залишив у своїй автобіографічній книжці «Дар і Таємниця».

Рік розпочнеться 2 лютого 2020 року у свято Стрітєння Господнього і триватиме до Неділі Хрещення Господнього. Саме таїнство Хрещення є джерелом і початком нашого основного покликання, яким є святість.

З цієї нагоди пропонуємо декілька душпастирських ініціатив, які допоможуть плідно пережити цей рік.

1. Цикл біблійних катехез «Говори, Господи, слуга Твій слухає». Неможливо розпізнати своє покликання, не слухаючи Того, хто кличе, – Господа, який промовляє у своєму Слові. Тому просимо, щоб у всіх парафіях був проведений цикл біблійних катехез на тему покликання біблійних героїв. Святе Писання має багато прекрасних описів покликань (Авраам, Самуїл, Давид, Ісая, Єремія, Апостоли, Пресвята Діва Марія), які можуть надихнути молодих людей не те, щоб відповісти Богу! Добре було б, щоб така керигматична катехеза відбувалася раз у місяць, найкраще у вечірній час. А для того, щоб ця зустріч була плідною, її варто поєднати з молитвою.
2. Цикл катехез на основі таких документів, як «Perfectae caritatis», «Vita Consecrata», «In Verbo Tuo», «Нові покликання для нової Європи», також треба

взяти до уваги численні папські послання з нагоди щорічного Дня молитов про покликання чи також щорічних послань до священиків у Великий Четвер.

3. Нічні чування в намірах покликань. Сам Ісус заохочує нас в Євангелії: «Жниво велике, а робітників мало; тож благайте Господаря жнив, щоби вислав робітників на свої жнива» (Лк 10, 2), тому організуймо впродовж цього року в наших парафіях, деканатах і дієцезіях нічні чування, які б розпочиналися конференцією про покликання, а продовжувалися свідченням богопосвячених осіб, адорацією, часом на Сповідь і духовну розмову. Вершиною цих чувань має стати Євхаристія, в якій у повноті звершується покликання усієї Церкви.
4. Заохочуємо особливо підготувати Літургію у IV Великодню Неділю – *Неділю Доброго Пастиря*. Перед нею можна влаштувати короткі свідчення семінаристів, священиків, ченців і черниць, а після Євхаристії організувати зустріч з тими, кого Господь уже покликав.
5. Нехай літні паломництва, в яких охоче і численно бере участь наша молодь, будуть присвячені темі розпізнавання Божої волі і власного покликання. Шлях паломництва є символом нашої життєвої мандрівки. Подібно як Авраам з кожним кроком відкривав усе більшу Божу перспективу, так і ми, йдучи паломництвом, можемо відкрити духовний вимір нашої життєвої мандрівки.
6. Сучасне молоде покоління є активним користувачем соціальних мереж. Папа Бенедикт XVI назвав інтернет сучасним ареопагом, простором, де також можна і потрібно проголошувати Добру Новину. У зв'язку з цим хочемо на найближчий рік запропонувати флешмоб під назвою «Покликані свідчать». Заохочуємо єпископів, священиків, братів і сестер у чернецтві поділитися історією свого покликання і розмістити це свідчення в соціальних мережах.

Цими вказівками не хочемо обмежувати Святого Духа і Його натхнень, тому будь-яка властива ініціатива, щоб оживити в наших серцях ще більше прагнення наслідувати Бога, є бажаною і гідною, щоб її втілювати в життя.

На завершення пропонуємо коротку катехезу про покликання.

ПОКЛИКАННЯ – ХРИСТІЯНСЬКИЙ ШЛЯХ ДО ЩАСТЯ

1. Кожна людина в глибині свого серця відчуває велике прагнення бути щасливою. Саме для щастя створив нас Господь. А це можливе тоді, коли ми маємо добрі стосунки з Богом, коли знаємо любові і любов'ю ділимося з іншими. Бог, що є Спільнотою любові Отця, і Сина, і Святого Духа, забажав вчинити людину

учасницею свого щасливого життя (Компендіум ККЦ 1). Тому «любов є основним і вродженим покликанням кожної людини» (Йоан Павло II, *Familiaris Consortio*, 11). Божий задум щодо людства полягає в тому, щоб через благодать Святого Духа зробити всіх людей співучасниками божественного життя як усиновлених дітей у своєму єдиному Сині (Компендіум 6, ККЦ 68-69).

2. Шлях, на якому Господь приводить нас до себе і звершує свою волю в нас, і є нашим покликанням. Одних Господь кличе до подружжя, сімейного життя, яке стає місцем формації і зростання у досконалій любові, а іншим пропонує дорогу священства і богопосвяченого життя. І в одному, і другому випадку це покликання – до **повноти життя**. Наш Господь, Добрий Пастир, в Євангелії від Йоана говорить: «Я ж прийшов, щоб мали життя і щоб над міру вдосталь мали (*in abundantia*)» (Йн 10, 10). Ісус віддав своє життя, щоб ми його отримали. Подібно чинить кожна людина, чоловік чи жінка, яка цілковито віддає себе служінню Богу. «Покликання – це поклик до життя, до того, щоб його приймати і щоб його давати» (Йоан Павло II, Послання на ХІХ День молитов про покликання).

3. Як розпізнати Божу волю на наше життя? Спробуймо визначити кілька критеріїв.

Святий Павло Апостол у Посланні до римлян пише: «Тож благаю вас, брати: заради Божого милосердя, принесіть ваші тіла як живу, святу, приємну Богові жертву, як ваше розумне служіння. І не пристосовуйтеся до цього віку, але преображайтесь оновленням розуму, щоб ви пізнавали, що є Божа воля, що добре, приємне і досконале» (Рим 12, 1-2).

Неможливо пізнати Божого замислу, Божого плану, якщо ми не присвятимо свого життя Господу. Марним є намагання пізнати своє покликання, якщо ми не віддали себе Богу у жертві живій, святій і приємній. Тому першим актом на дорозі розпізнавання має стати наша ревна молитва, в якій ми ввіряємо себе, своє життя, свої радощі і страждання Богу.

- Пригадаймо біблійного Самуїла. У Першій Книзі Самуїла (1 Сл 3) читаємо як молодий юнак служив Господу під наглядом священика Елі. Саме тоді, коли Самуїл перебував у святилищі, Господь вперше промовив до нього: «Самуїле, Самуїле!» Господь, знаючи глибини нашого серця, кличе нас на ім'я. Це означає, що історія і покликання кожного з нас є виняткові і неповторні. Молодий Самуїл декілька разів прибігав до Елі, і тільки після того, як він його навчив, за третім разом відповів: «Говори, Господи, бо слуга Твій слухає». Доволі важко пізнати Божу волю без регулярного молитовного читання Святого Письма. Адже саме у своєму Слові Бог являє себе і свій спасенний план. Тому

палко заохочуємо такий спосіб читання Біблії, який поєднується з особистою молитвою, наприклад *Lectio divina* – Божественне читання. В історії Самуїла бачимо священика Елі, який не був найкращим «душпастирем» свого народу, але саме з його допомогою Самуїл збагнув, що це Господь промовляє до нього. Елі є образом духовного керівника, який допомагає у розпізнаванні. Тому заохочуємо всіх, що розпізнають свій життєвий шлях, користуватися духовним керівництвом душпастирів, тих священників, яких Бог ставить на їхній життєвій дорозі.

- В Євангелії від св. Луки читаємо такі слова: «А до всіх Він (Ісус) промовив: промовив: Коли хто хоче йти за Мною, нехай зречеться самого себе, бере свій хрест щоденно й іде слідом за Мною» (Лк 9, 23). Звернімо увагу на слова: «Коли хто хоче», іншими словами *Коли хтось бажає, відчуває бажання свого серця...* Господь нікого не силує, не змушує. Господь ЗАПРОШУЄ. Тому однією з ознак покликання є бажання серця і радість, яка його супроводжує.
4. Справжнє покликання пов'язане з різними випробуваннями і труднощами. Автор Книги Сираха говорить ясно: «Мій сину, як приступаєш служити Господеві, приготуй свою душу на випробування» (Сир 2, 1). Різні труднощі можуть на цьому шляху знеохочувати і лякати. Таким був досвід пророка Єремії у мить покликання, однак запевнення Бога його укріпило: «І надійшло до мене таке слово Господнє: “Перш, ніж я уклав тебе в утробі, я знав тебе; і перш ніж ти вийшов з лона, освятити я тебе; пророком для народів я тебе призначив”. Я ж промовив: “Ой Господи Боже! Я не вмію говорити, бо я дитина”. А Господь сказав до мене: “Не кажи: Я дитина, – бо до всіх, до кого Я пошлю тебе, ти підеш, і все, що накажу тобі, ти говоритимеш. Не страхайсь перед ними, бо Я з тобою, щоб тебе врятувати, – слово Господнє» (Єр 1, 4-8).

Брати і Сестри! Не бійтеся відкрити свого серця для голосу Христа! Він є вірний своїм обітницям і звершить їх силою свого Духа! Відваги! Нехай Господь Вам щедро благословить.

Наше Послання прагнемо завершити молитвою св. Йоана Павла II:

Добрий Пастирю наших душ, Ти знаєш своїх овець і знаєш, як досягнути серця кожної людини. Відкрий розум і серце молоді, яка шукає і очікує слова правди для свого життя, дай їм відчути, що лише в Таємниці Втілення віднайдуть цілковите світло. Додай відваги тим, які знають, де шукати правди, однак бояться, що Твої вимоги є надто важкими. Торкнись духа тих, які хотіли би піти за Тобою, але, не вміючи долати своєї невпевненості і страху, йдуть за іншими голосами і стають на шлях, який веде в нікуди. Ти є Словом Отця, Словом, яке створює і спасає. Словом, яке освітлює і укріплює серця, зламай своїм Духом перешкоди і сумніви тих, хто триває в ваганнях, а тим, кого кличеш, дай відвагу відповісти з любов'ю: «Ось я, пошли мене!»

На усі ініціативи найближчого року, на розпізнання, боротьбу і змагання, а також на відважну відповідь уділяємо пастирського благословення: В Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа.

Свято Стрітення Господнього

2 лютого 2020 року

N. 01 / 2020

Єпископи Римсько-Католицької Церкви в Україні